

Gece Olunca

– Mustafa Kara · 14 Eylül 2013

Gece olmadan düşüncelerimi demlerim sende
Lacivert gecelerde dağılır, sana dair düşüncelerimin zincirleri
Bir birine eklerim, düğümlerim
Sen gelirsin geceme...
O anda dağılıverir, çözülür tüm düşüncelerim...

Gecenin zifiri karanlığında,
Ruhumda bir fener gibisin, aydınlatırsın incecik ışığınla
Bin bir düşünce vardır kafamda...
Günün yorgunluğunu,
Yaydığın ışığın huzmesinde atmaya çalışırım...

Düşüncelerim demlenir gecenin sonunda,
Sessizliğinin yorucu varlığı çöker yüreğime
Gözlerimde ararım, yakamozların ışıltısını
Karanlıkta dağılan, ayın şavkı
Gecenein yalnızlığına konmuş gamze gibidir
Gülümsedikçe yüzünü sarar güzelliği...

Zaman hayli geçmiş, çadır açarsın geceye
Yalnızlık şarkıları duyulur uzaktan...
Alır götürür başka diyarlara yalnızlığın düşüncesi
Dilin lal olur, çanak tutar sessizliğe...

Gece uzadıkça, sensizliğin uykusu bir başka çöker gözlerime
Şafak sökmek üzereyken,
Dalgaların hışırtısı, martıların sesi
Uyandırır gecedен kalma ne varsa yüreğimde...

Yeni bir gün, kurtarır belki beni,
Düşüncelerimde boğulmaktan, yalnızlıktan...
Sessizliğin melodisi çalar yorgun yüreğimde.
Yalnızlık canımı acıtsa da,
Ben senli sensiz güne merhaba derken,
Göz kırpar yıldızlar

Dođmakta olan sensiz yeni güne...

//İnsanın özü ve içi temiz olmalı, yüzü nurlanmalı//

Mustafa KARAAHMETOĐLU

18.08.2013